

Odovědi Vladimíry Vítové na otázky studenta Univerzity Karlovy

infokuryr.cz/n/2023/02/01/odpovedi-vladimiry-vitove-na-otazky-studenta-univerzity-karlovy

kuryr

1. února 2023

Co Vás motivovalo ke studiu žurnalistiky a politologie, a dále k Vašemu současnému povolání?

Ve škole jsem měla ráda češtinu – okouzlovala mě. Je to nádherný, velmi bohatý a dokonalý jazyk. To byl jeden z impulsů pro výběr studia – agenturní žurnalistika. Aktuální práce s jazykem přímo v reálném životě.

Vždy mě zajímalo uspořádání lidské společnosti, fungování státu (jako vyššího organizačního celku), politická ideologie a obecně chování lidí. Stejně jako v matematice – tak i v chování lidské společnosti – platí de facto matematická pravidla, podle nichž se společnost řídí.

Byl v té době někdo, kdo Vás hodně ovlivnil, inspiroval nebo kdo Vás dokonce formoval?

Skvělá profesorka češtiny na gymnáziu, která nám skutečně rozšiřovala obzory (umělecké, literární, historické atd.) a skvělý profesor dějepisu, který každou epochu a společnost rozebíral vždy po stránce mocenské, ekonomické, duchovní a vojenské.

Co doposud považujete za svůj největší úspěch?

Osobním úspěchem je moje krásná rodina.

Pracovním úspěchem je vybudování vlasteneckého konzervativního euroskeptického politického hnutí Aliance národních sil. A to navzdory absolutní nepřízni neoliberálních mainstreamových médií – jak veřejnoprávních, tak i soukromých.

Co naopak považujete za nejtěžší období ve Vašem životě?

V osobním životě jsou to několikrát úmrtí velmi blízkých milovaných rodinných příslušníků.

V profesním životě to jsou roky 1998 – 2002, kdy jsem pracovala jako poradce a mluvčí ministra školství Eduarda Zemana, proti kterému byla vedena ze strany médií a vysokých škol hanebná, sprostá, lživá a velmi urážlivá osobní kampaň, což se samozřejmě vztahovalo i na mě. Tato kampaň byla placena ze soukromých a evropských zdrojů a nebylo proti ní faktické obrany. Eduard Zeman chtěl zachránit kvalitní český vzdělávací systém, efektivní jednotnou školu, učňovské školství, kvalitní střední školství a vysokou úroveň vysokoškolského vzdělání. A přesně o to nebyl ze strany Evropy a mnohých soukromých podnikatelů v oblasti školství (základní, střední i vysoké) absolutně žádný zájem.

Z jejich strany šlo pouze o zájem ekonomický – jak co nejvíce „vyrejžovat“ ze státního rozpočtu i z programů Phare. To byly dotace EU před vstupem naší země do tohoto zavrženíhodného spolku, v němž je nadřazenost práva nadnárodních korporací nad národními

státy. A také těm odpůrcům Eduarda Zemana šlo o to, jak pod taktovkou EU zašlapat kvalitu českého vzdělávacího systému hluboko do země. To se nyní již podařilo.

Co Vás vede k aktivnímu vystupování a působení ve veřejném prostoru?

Ta skutečnost, že lidé vůbec nerozumí tomu, co se kolem nich děje, ani tomu, jak jsou manipulováni, aby rozhodovali ve svůj neprospěch. (Viz slavný sociolog Giovanni Sartori: „Naprostá většina lidí se rozhoduje ve svůj neprospěch.“)

Současná mainstreamová média lidem vždy předloží pouze lež číslo jedna a lež číslo dvě, která se tváří jako „pravda“. Ovšem pravdu se v médiích nikdy nedozví. Důvodem je fakt, že mainstreamová média jsou buď pod vlivem EU (a tedy pracují ve prospěch nadnárodních korporací), nebo ve vlastnictví oligarchů (kterým bylo ze strany globalistů umožněno nakrást si peníze) anebo přímo ve vlastnictví západních cizích mocností. Nikdo z nich ale nemá zájem, aby stát fungoval ve prospěch lidí naší země.

Než jste se začala věnovat aktivismu, měla jste nějaká očekávání, co z toho vzejde nebo čeho možná dosáhnete?

Rozhodně nepovažuji svoji činnost za jakýsi „aktivismus“, ale za regulérní plnohodnotnou politickou činnost.

Naším politickým hnutím jsme ve společnosti pokryli tu část ideí, kterými se současný neoliberální systém nehodlá absolutně zabývat. Náš politický program vychází ze spravedlivého uspořádání lidské mírové společnosti, v níž člověk není jen ubohým otrokem nadnárodních korporací anebo ekonomickým štvancem, kterému se říká „český podnikatel“.

A protože neprosazujeme otrocké idee, na kterých stojí stávající neoliberální parazitický kapitalistický systém, tak jsme mainstreamem totálně ignorováni anebo dehonestováni. Řízení je

proces informační, a proto se média snaží, aby náš politický vliv byl minimální. Tohoto mediálního nepřátelství jsme si vždy byli plně vědomi.

Jakým způsobem se snažíte dosáhnout Vašich cílů v rámci práce pro Alianci národních sil?

Jak jsem řekla výše: řízení společnosti je vždy proces informační. Spolupracujeme tedy s alternativními médii, která jsou financována samotnými lidmi, kteří tato média tzv. konzumují. Dosah je však nesrovnatelný s médii mainstreamovými.

Kandidujeme ve volbách a vše si sami platíme – jak státní poplatky, tak i reklamu atd. Vše děláme zadarmo a ve volném čase při své vlastní profesi, kterou se živíme. Tak činíme na rozdíl od parlamentních stran, které mají velké finanční příspěvky ze státního rozpočtu a jejichž politici jsou také ze státního rozpočtu placeni.

Při každých volbách je však zcela flagrantně porušován volební zákon, protože nejsme nikdy zváni do médií. Podmínky tedy nejsou v žádném případě rovné. Na naši oprávněnou stížnost Nejvyšší správní soud sdělil, že je to však v pořádku, neboť do médií jsou zvány strany podle tzv. odstupňované rovnosti (viz judikát z roku 2016). A o tom, kdo je „rovnější“ rozhodují soukromé agentury pro výzkum veřejného mínění.

Vnímáte, že by se Vaše myšlení a názory někam posunuly od té doby, co se věnujete aktivismu?

Opět prosím, abyste nepoužíval slovo aktivismus, neboť snižuje profesionalitu mojí práce. Žádného politika například z ODS byste se jistě neptal na jeho „aktivismus“.

Názory a myšlenky se posunuly v tom smyslu, že pokud dělá člověk svoji činnost odpovědně, tak se stále více a více profesionalizuje. To se mimochodem rozhodně nedá říci o mnohých stávajících mainstreamových politicích, kteří jsou v televizi pečení vaření, ale

o tom, jak funguje společnost anebo jejich resort nemají ve skutečnosti vůbec tušení. Já osobně se o politiku zajímám celý život, ale mnozí politici se o ní začali zajímat až v souvislosti s jejich osobními podnikatelskými aktivitami.

Jakou roli pro Vás hraje podpora od Vašich příznivců?

Podpora příznivců dává sílu myšlenkám a vizi, kterou člověk prosazuje. Když ale není veřejný mediální celorepublikový prostor, kde by se lidé s našimi vizemi mohli seznámit, tak samozřejmě nemůže být ani velké množství příznivců.

Zase opakuji: řízení je proces informační. Když nemůžete o svých vizích informovat, když nemáte finanční zázemí státu, EU anebo nadnárodní korporace, pak je velmi těžké jakoukoliv vizi v politice prosadit.

Vzpomenete si na nějaký konkrétní okamžik, kdy jste se setkala s Vaším příznivcem nebo příznivci? Jaký to na Vás udělalo dojem?

Sekání s příznivci je vždy velmi zavazující a mnohdy i dojemné. Lidé do člověka, kterému věří, vkládají naděje. A to vše navzdory té totální nepřiznivosti médií, o níž jsem hovořila výše. Je povzbuzující, že nevěří pomluvám, urážkám a osobní dehonestaci mainstreamu. Dává to člověku naději, že jeho práce není zbytečná. Setkání s příznivci mě utvrzuje v tom, že moje práce je statečná a cenná.

Jakou roli pro Vás hraje naopak odpor a nesouhlas vůči Vaším názorům a celkově Vaším aktivitám?

V naprosté 99 % většině ti, kteří odporují, nechápou vůbec politické ani globální souvislosti a prokazují absolutní neznalost historie i základních vědomostí. Ostatně vzhledem k nízké úrovni školství po roce 89, kdy se maturuje i z Harryho Pottera, se vlastně ani nedá nic jiného očekávat.

Do jaké míry je pro Vás důležitá popularita?

Kladná popularita je samozřejmě příjemná, protože dodává člověku sílu k jeho práci. Je hezký pocit, když s vámi lidé souzní a váží si vás, a proto jste populární.

Pak je samozřejmě popularita negativní, která je ničivá – jak na psychiku dotyčného, tak i na jeho rodinu. To není nic příjemného. Taková „popularita“ ničí život. Současným mainstreamem je hodně využívána při dehonestaci a urážkách dotyčného. Jedná se o faktickou krutost, na níž není nic lidského

Co Vás napadne, když se řekne český stát/Česká republika/ česká politika?

Český stát je nám dán osudem (skrže naše předky) jako území – jako životní dar. A my jsme povinni toto území a stát, který na něm je, řádně spravovat – ve prospěch národa, který zde žije. To se ale v současné době neděje.

Po roce 1989 jsme náš stát lehkomyšlně a hloupě dali do rukou Evropské unie a cizímu kapitálu a nechali jsme naši zemi totálně vydrancovat. Téměř nic nám zde již neopatří. A skutečně jsme otroky ve vlastní zemi. Ovšem, jak dlouho bude ještě naše? EU chce zrušit národní státy a udělat jen euroregiony s tím, že o našich životech bude rozhodovat jen Brusel a tamější nikým nevolení úředníci. Ti jsou dosazeni nadnárodními korporacemi, jejichž jediným cílem je zisk, ne rozvoj daného území.

Před rokem 89 – i když jsme byli součástí Rady vzájemné hospodářské pomoci – nám zde patřilo vše, včetně fabrik, energetiky, dolů atd. V rámci RVHP se jednalo jen o mezinárodní dělbu práce, ale nikdo nám náš státní národní majetek nevzal. Nyní nám – v rámci EU – vzaly nadnárodní korporace a cizí kapitál skrze privatizaci naprosto vše.

Například v ústavě tehdejšího Československa bylo uvedeno: „Národním majetkem jsou zejména: nerostné bohatství a základní zdroje energie; základní lesní fond, vodní toky a přírodní léčivé

zdroje; prostředky průmyslové výroby, hromadné dopravy a spojů; peněžní a pojišťovací ústavy; rozhlas, televize a film, dále též nejdůležitější společenská zařízení, jako zařízení zdravotnická, školy a vědecké ústavy.“

Anebo: „V mezích socialistické hospodářské soustavy je přípustné soukromé hospodářství založené na osobní práci a vylučující vykořisťování cizí pracovní síly.“

Dnes v naší ústavě nic takového nenajdete!

PhDr. Vladimíra Vítová, Ph.D., předsedkyně Aliance národních sil

Vážená paní Vítová,

jmenuji se Josef Mališ a jsem studentem Univerzity Karlovy. V současnosti pracuji na diplomové práci, ve které se věnuji aktivismu v České republice. V rámci této práce vedu rozhovory s různými osobnostmi, které se aktivismu věnují různými způsoby a reprezentují různé názorové proudy. Měl jsem tu čest již hovořit např. s panem Jiřím Pavlem Peškem, panem Jindřichem Rajchlem, či s paní Petrou Rádovou.

17.12.2022

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: